

Vágó Sebestyén
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Kormányzat: 2 / 112 JT

Erkezett: 2013 MÁJ 22

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
Az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani az Emberi Erőforrások Minisztériumát vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Lesz valamikor esélyegyenlőség?”

címmel.

A benyújtott kérdésekre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

A legutóbbi törvénymódosítás következtében az akadálymentesítés határideje kikerül a jogszabályból. A Kormány szerint ez jó lépés, és erre ráerősített Tapolczai Gergely módosító indítványa is, ugyanis a kötelezettségeket nem a távoli jövőben, hanem azonnali hatállyal kell teljesíteni.

Mindez szép és jó, csak a jelenlegi viszonyokat és a kötelezetteket ismerve, ez inkább ellentétes hatást fog kiváltani. Egy átlagos szolgáltatónak nem az azonnali kötelezettséget fogja jelenteni a kikerülés, hanem továbbra is, hátradőlve, Pató Pál módszertanát fogja követni.

Ha a határidő betartását nem tudták kikényszeríteni, akkor miből gondolják azt, hogy a határidő mentesség eredményre vezet? A program által nyújtott segítségen és a „zsákszámra érkező” uniós pénzen kívül szankciók, következmények is lesznek a rendszerben, vagy csak ködös ígéretek? A mai állapotokat ismerjük, tudjuk, hogy milyen siralmas állapotban van az egyenlő hozzáférés jogának biztosítása. A Kormány kommunikációjából és intézkedéseiből arra lehet következtetni, hogy egy csapásra megoldják a problémát. Vajon milyen csoda van a tarsolyukban, hogy erre képesek?

Mikorra érünk el arra a szintre, hogy egy kerekesebb ember ne gyomorgörccsel induljon el otthonról, azon aggódva, hogy vajon eljut-e az úti céljához, vagy bejut-e egyáltalán egy szolgáltatóhoz, igénybe tudja-e venni a tömegközlekedési eszközöket, vagy megint valahol kiszolgáltatottan, csupán más emberek jóindulatára és segítségére számíthat?

És, ha már az akadálymentesítésnél tartunk: többször említettem már azt, hogy a jelenlegi, irreálisan magas költségű, speciális építkezések és átalakítások akadályozzák a kötelezettség teljesítését. Miért van az, hogy egy fogyatékossgal élő magánszemély saját lakókörnyezetét töredékéből alakítja át, mint egy intézményt? Ráadásul nem funkcionálisan alkalmatlan megoldások és eszközök kerülnek beépítésre.

Itt sajnos azt tapasztaljuk, hogy fordítva ülünk a lovon. Véleményem szerint, a fogyatékossgal élők számára a végeredmény számít. Az, hogy ki, milyen eljárással, milyen mérnökkel, honnan beszerezett eszközökkel dolgozott lényegtelen azzal szemben, hogy például egy látáskárosult ember megtalálja-e azt a helyiséget, ahová mennie kell. Egy jól kidolgozott engedélyeztetési szempontrendszerrel – ami nem a vállalkozók és beszerzők extra profitjára, hanem a használhatóságra fókuszál – lényegtelen, hogy ki a kivitelező és a feladatokat hogyan, mekkora költségből oldotta meg,

Tisztelt Miniszter Úr!

- Milyen következményei lesznek annak, ha az akadálymentesítésre kötelezettek nem kívánják, határidő híján, teljesíteni kötelezettségeiket?
- Tervezi-e a Kormány, hogy felülvizsgálja az akadálymentesítés magas költségeinek okát, és meg kívánja-e szüntetni azokat? Alternatívaként célravezetőnek találja-e az előbb elmondottakat?
- Mivel az előző interpellációmban feltett kérdésre nem kaptam választ, ezért megkérdezem még egyszer: a megalázó és igazságtalan helyzetek kiküszöbölése érdekében elfogadhatónak tartják-e javaslatunkat, hogy a felülvizsgálaton egy fogyatékos érdekvédelmi szervezet képviselője is részt vegyen?

Várom érdemi válaszát!

Budapest, 2013. május 23.

Tisztelettel:

Vágó Sebestyén
Jobbik